

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL. AS SECOND CLASS MATTER.

Ročník VI.

CHICAGO, ILL., DNE 15. LEDNA, 1884.

Číslo 1.

Sokolstvu!

DNEŠNÍM číslem počíná činnost má co pořadatele orgánu česko-amerického Sokolstva a přiznám se, že nastupuji místo toto s jakousi tajnou obavou, zda podaří se mi aspoň poněkud dostátí těžké povinnosti této, zda uspokojiti dovedu bratry, kteří velké oběti přináší k udržování listu svého. Mnoho, snad až příliš mnoho napsalo se o pořádání ročníků minulých, zejména o posledním, ano i mezi bratry našimi za mořem všimnuto bylo nedostatečnosti listu našeho co listu odborného — a po tomto nyní nastoupiti mám já, kdy s dychtivostí se všech stran očekává se, že list náš stane se skutečně tím, čím býti má, že stane se pravým listem sokolským, kde hlavně hleděno býti má, ano musí k části technické, nemá-li potkati se s tím samým posouzením, jako právě ročník minulý. Nechej na místě tomto rozepisovati se o tom, jak daleko stížnosti ony byly oprávněny, povážím-li, že pořadatel nikdy činným sokolem nebyl, však tolik dovolím si říci, že kdybych nespolehal na pomoc všestrannou od oněch bratrů, o jichž schopnostech jsem přesvědčen, kdybych měl zůstatí tak osamocen a sám na sebe odkázán jako můj předchůdce, nikdy bych se neodvážil místo toto přijmouti. List jest nyní zvětšen, nuž může někdo žádati, by jednotlivec sám na sebe úplně odkázaný učinil z něho list veškerým požadavkům našim vyhovující? Nikoliv, kdyby jeho záležela byla sebe pevnější.

Pokud mne se týče, vynaložím veškeré své síly, bych před bujarými junáky důstojně obstál, neb veškeré mé snažení čelí jen k zvelebení našich spolků sokolských. Zachováme-li tyto nejen při životu ale i při rozkvětu, můžeme říci směle, že učinili jsme velkou věc pro národnost českou v této zemi. Jsou dnes sbory sokolské prvními národními spolky v Čechách i v Americe a z jich rozkvětu a pokroku těží i národnost česká. My musíme hleděti k tomu, aby onen „živý podporující“ z řad našich vymizel, aby řady naše sestávaly ze statných synů českých, kteří nečekají stále „na tu podporu“, kteří hrdě sami ve světě tomto dovedou státi, kteří nespolehají se na nic jiného, nežli na své silné a zdravé páže a svou odhodlanost. Komu konečně milejší bude podpora, nechť vystoupí a stane se členem těch spolků, kterýchž tato jest hlavním účelem! Toť jeden cíl, za kterým chci prostřednictvím listu našeho se bráti.

Tělocvik, jakž samo sebou se rozumí, věnována bude hlavní část a za účelem tím zaopatřiti si chci veškerá díla vynikajících osob v oboru tom. Rád bych, aby sokolové naši pochopili též tělocvik poněkud se stanoviska theoretického, rád bych aby čeští mladíci naši konečně přišli k tomu poznání, že tělocvik jest POTŘEBOU nevyhnutelnou každému člověku a ne pouze zábavou! Pakli konečně to pochopí, pak evičirny naše stále budou plny a nikdo nebude se vymlouvati na to, že

se „již dosti nadřel“. Jest mezi našimi mladíky jaksi zvykem, že jakmile překročí 25. rok svého stáří, již považují se za „příliš staré“ (!) pro evičení, že „ho to víc nebaví“ a podobné výmluvy. Však nechť mládež naše učí se poznávati, že tělocvik jest nevyhnutelným každému člověku k zachování pevného zdraví, ať pohlaví neb stáří jakéhokoliv, že i v letech pokročilých může s prospěchem velikým pěstován býti.

Na třetím místě pak dovolím si tu i tam poukazovati na chyby, které zahlázděny jsou u mnohých jednot, ano i půjdu tak daleko, že veškeré přehmaty samého Výkonného Výboru budu veškerému sokolstvu k posouzení předkládati. Žádný člověk, žádné těleso není vždy bez chyby, a Výkonný Výb. zajisté že pokynutí dbáti a tak ve prospěch veškerých jednot pracovati bude. Na druhé straně pak i já žádám, bych v pádu pochybném upozorněn byl, aby vystupovalo se bezohledně tak, jak vystupovati chci já.

Zde v krátkosti předložil jsem vám, sokolové, jakou cestou se bráti chci. Na vás pak jest, abyste v působení tom mne všemožně podporovali. Záleží-li vám na rozkvětu Národní Jednoty Sokolské, jest to vaší svatou povinností. Bez vaší podpory minu se i já účele a s nevolí nucen bych byl čestného místa se vzdáti. Jsem téměř vychován v této cizí zemi a přiznávám se, že vědomosti mé k řízení odborného sokolského listu nepostačují. Zde pracovati musíme všichni. Pakli společně ruce k dílu

přiložíme, podaří se nám učiniti list náš tím, čím býti má a který nám mezi bratry našimi ve staré vlasti haubu dělali nebude. Oni zajisté schovívavě jej přijmou, neb známy jsou tam aspoň poněkud poměry naše, že Jednoty zdejší pozůstávají ze samých dělníků a že jsme teprv jejich učeníky.

Tímto končím. Končím s tím přesvědčením, že slova má nezůstanou pouze hlasem volajícího na poušti a že společně k jednomu cíli budem pracovat, neb jen tak nám prospívati možno.

Na zdar! *Josef Čermák.*

O pěstování síly.

Pod tímto ohlavením pojednává se bude o věci pro sokolstvo, ano pro každého člověka nanejvýše důležité, a sice o tom, jaké účinky má tělocvik na tělo lidské. Mnoho našich českých mladíků a děvčat ani nepozorují, jaký neodpuštělný hřích sami na sobě pášou, ani zaměstnání jsouce v uzavřených místnostech, kde seděti neb státi musí, nestarají se ani dost málo o to, aby tělu po takovémto přímo umrtvujícím zaměstnání dovolili trochu pookráni, aby vzpoměli, že pevné zdraví a síla z mládí vypěstovaná jest to, na co možno jim v letech pokročilejších spoléhati. Mnohý takový mladík neb děvče nezná, ba ani mu na mysl nepřipadne, jaké blahodárné ovoce přináší každému rozumnému pěstiteli tělocvik, a poskytneme-li mu příležitost k seznání toho, pak zajisté vstoupí do řad statečných členů Sokola, by cvičením nabyt síly, by cvičením vyvinul tělo své, by ze slabého, úzkostlivého mladíčka stal se konečně po delší vytrvalé práci statečný a neohrožený junák!

Pročež kde možno, hledme k tomu, by list, a zejména pojednání toto čteno bylo od širšího obecenstva, by list náš našel i místa mimo řad sokolských, což konečně nám bude i k užítku velkém!

Však nejen pro počátečníky, i pro naše Sokoly bude užitečné, když věnují tomuto pojednávání pozornosti, neb vybrány zde budou články od oněch nejznamenitějších autorit v tělocviku. Zde pojednáváno též bude hlavně o tom, jaký druh cvičení na které části těla nejvíce působí, dle čehož budou-li se pak mladíci chtít řídit, vyvinou se všestranně a nejenom *polovičatě* ani z většiny věnují se cvičení pouze takovému, jaké si oblíbí, při čemž ostatní svaly buď jen velmi málo zaměstnávají, aneb vůbec ne, které pak místo vyvinování zakrní.

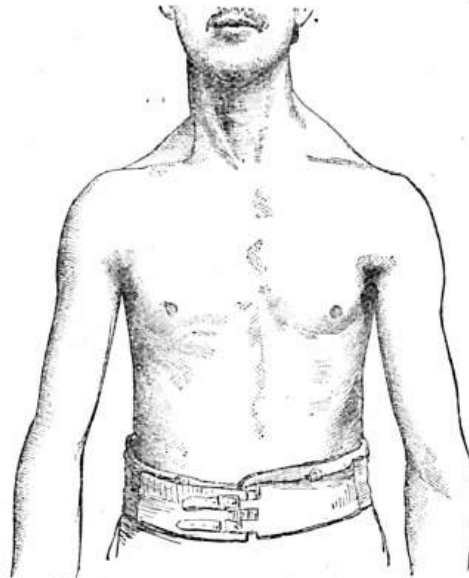
V naději, že se mi aspoň částečně podaří tímto sokolstvu našemu ku spo-

kojenosti posloužiti a že konečně Sokolové i náležitě pozornosti tomuto věnují, znamenám se se sokolským

Na zdar!

J. Č.

Tělocvik v posledních letech nalezl hojně pěstitelů, nejenom zde nýbrž i po celém vzdělaném světě; neboť má veliký vliv nejen na tělesný nýbrž i mravní stav každého člověka. Těm, kteří jsou od přírody slabí, poslouží pravidelné pěstování tělocviku nesmírně, neb z nich stanou se silní a zdraví lidé kteří mnohem snáze dovedou zápasiti s životem, a kteří silní jsou, ti pěstováním tělocviku nejenom že upevní ještě více zdraví své, ale vypěstují si krásné a souměrné tělo; jest známo, že zdejší sochaři i malíři nejraději vybírají si pro své modely mladíky z cvičíren, kteří těší se souměrně vyvinutému tělu a vynikajícím svalům.

Tělo 18letého mladíka který ač zdravý nikdy nepěstoval tělocvik.

Každý cvičitel nechť hledí k tomu, by veškeré svaly jeho cvičenců zaměstnány byly; máme mnoho příkladů, že naleznem mezi našimi sokoly dosti takových, kteří si oblíbili jedno cvičení a to pak cvičí stále, anižby vzpoměl na to, že tím tělu svému málo prospívá. On sice vynikne na tom či onom náčiní snad více nežli ten, který se všestranně cvičí, však v celku nemůže nikdy býti zván dobrým sokolem. Každý nechť na paměti má, že cvičí k vůli upevnění zdraví svého, že se chce státi silným a statečným mužem a ne jen vynikajícím athletem, jemuž jedná se o překonání ostatních jen na jistém druhu náčiní.

Pozorujme mladíka, jenž vede střídavý a spořádaný život a určené hodiny pravidelně navštěvuje tělocvik a pak takového, jichž, žel, jest doposud většina, noce i dne protráví v hostincích, v samých zábavách a p. jaký to rozdíl!

Zde zdraví a síla — to nejlepší pojištění pro budoucí život — tam bledá, vyhublá tvář, nervosnost, který sotva že překročil leta kdy státi se má mužem, již klesá pod tíží života a nalezá předčasný hrob.

Pěstování tělocviku! — Krátká a jednoduchá to věta, však chová v sobě mnoho! O kěž mladíci se naučí znáti celý význam její.

Cvičitel McClaren v Oxford Gymnasium vybral si dva zdravé mladíky 18 leté. První mladík byl dobře rostlý, dosti zdravý, však vykonával jen lehkou práci a nikdy se necvičil. Druhý mladík pěstoval pravidelný tělocvik od 16. roku a člověk by ani neuvěřil, jaký rozdíl pozorován byl mezi oběma, když je nechal cvičitel fotografovati. Zde přiložené obrazy ukazují vám onen úžasný rozdíl, jaký má tělocvik na tělo mladíka. Zde ovšem tělo souměrné, ale kostra slabá ani jediný sval nevyniká, kteréž mají přec býti první okrasou každého muže. Na druhém ale vidíme svalnatého junáka, plného síly a tu ihned poznáme, který z těchto dvou snáze odolá veškerému protivěství, který snáze překoná překážky jakékoliv v cestu se mu stavící. Obrazy tyto mluví samy za sebe dosti zřejmě.

* * *

Postavme se někam, kde nejvíce lidí našeho města kráčí, všeho stáří, pohlaví i národnosti. Pozorujme je bedlivě: seznáme, že s těžší jeden z desíti jde vzpřímeně a těší se pravidelnému vyvinutí. Jeden má ohnutá ku předu ramena, druhý místo pevného kroku „klátí se“, jak se všeobecně říká, „jiný opět jest značně ukloněn na stranu, ten zase má jedno rameno nižší než druhé, jiní mají těžká těla a slabé nohy, druzí opět naopak a takých a podobných vlastností jmenovati by mohl znalec do nekonečna. Málo kdo si toho všimne, ano ani samotná ta osoba toho na sobě někdy nepozoruje, však znalci nenniknou tyto tělesné nedostatky naší mládeže. Muž vzpřímený, krásně vyvinutý, jistý, pevný a přec elegantní v každém kroku a v každém pohybu — muž takový jest zvláštností. Při pohledu takovém musí se člověk divit, proč tak velká většina mladíků a děvčat našich nechá tělo své, směle možno říci zmrzačiti, kdežto dvě neb tři hodiny v týdnu tělocviku věnované mohly z nich učiniti postavy takové, o nichž učiněna zmínka, že jsou pravou zvláštností.

Však není vždy některá nedostatečnost ve vývinu člověka chybou jeho vlastní, mnohé vady tělesné dědí se též po předcích; otcova těžká a namáhavá

chůze objeví se též u syna, tak že často dle vady synovy dá se souditi na povolání jeho otce.

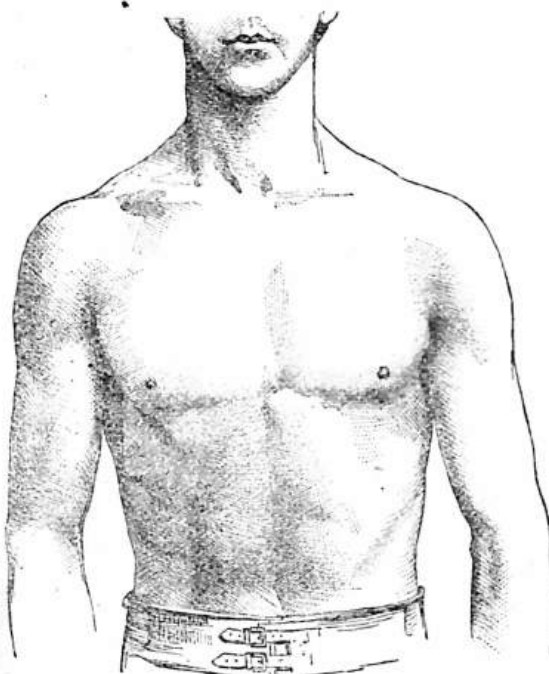
Většina naší mládeže jsou potomky obchodníků, mechaniků neb dělníků. Rozličná tato zaměstnání mají rozličné účinky na tělo lidské, pakli totiž nevíčíli těla svá tak, mimo zaměstnání, aby toto vyvinulo se stejně, všestranně.

Nejrozmanitěji zaměstnán jest ovšem rolník, a všeobecně má se za to, že takovýto nepotřebuje žádného tělocviku. Leč tomu není tak. Větší část zaměstnání jeho vyžaduje, by byl sehnutý ku předu, čímž později stává se tělo nerovné. Pracuje-li lopatou, musí se sehnouti. Orání ovšem poslouží mu poněkud, že může vzpřímen státi, leč to netrvá dlouho obyčejně a pak musí kráčet po nerovné půdě, přivlastňuje si velmi nepěknou chůzi, že zvedá pak nohy příliš do výše. Však on jest zdravý, jí a pije hodně a o více se nestará. Jak praveno, stálým ohýbáním při jeho zaměstnání vyvinou se pouze svaly, které práci touto neustále zaměstnává, kdežto ostatní částě těla se zanedbávají. On si znamenitě vyvine ústrojí zažívací, však aby vzal ohled na to, by rozvinula se široce prsa jeho, by srdce i plíce měly dostatek místa pro svoji činnost, to dnes ještě nikomu nenapadá. On těžce pracuje, on tuží se dost, řekne se a věří se. Dobrý spánek a chuť k jídlu není vše, co člověk potřebuje. Ať někdo po celý den pracuje kovářským kladivem, zaměstnává při tom jen jednu ruku, zajisté že též bude s chutí jíst a nebude se moci dočkat ulehnutí — však jaký pohled poskytovati bude při takovém jednostranném zaměstnání za několik měsíců? A tak i práce rolníka, která od lidu za nejlepší tělocvik považována: jest jednostranná, kterou nikdy nezaměstnávají se veškeré svaly těla našeho a výsledek pak jest patrným.

O potřebě cvičení pro obchodníky, písaře, prodavače a p. zaměstnaných napsalo se již mnoho. A skutečně mezi žádnou třídou lidí nenaleznem tolik rozličnými nemocemi stížených, jako mezi lehce zaměstnanými. Ti nedopřejí tělu svému ani toho nejmenšího pohybu — slábnou stále víc a více, mají-li delší kousek do práce musí se nechat dovéztí jelikož by se příliš unavili a nebyli by pak svou práci vykonávati; v kapsách pak nosí samé recepty proti nervositě, leč marně. Požitá jídla poněkud výživnější, nejsou sto ztrávití, musí jísti něco lehčího, co tělu málo aneb žádné síly nedá. Užívají proti bezsenosti — vše nadarmo. Čivní nemoce jak známo, jsou mezi touto třídou zcela obyčejnou věcí.

Philadelphický lékař Mitchell praví: „Veškerí lidé, kteří příliš den ode dne mozek svůj zaměstnávají, stávají se napořád dříve či později obětí čivních nemocí. A nejvíce takových nalezneme mezi obchodníky. Dle mých poznámek jsou nemocí tou zachvázeni nejvíce obchodníci, kazatelové, pak přijdou právníci a mnohdy též i lékaři. Mnohdy také objeví se úkazy takové u mladíků a děvčat, kteří příliš zaměstnávají se studii, při čemž jich tělo slábně.“

A takto velká většina obyvatelstva oddává se zcela bezstarostně na milost i nemilost tomuto nebezpečí, jim ani ve snu nenapadne, aby starali se o sesílení svého těla, aby jich krev nějak přec do proudu přivedli, a tak nedokážou v životě tom ani polovici, co by co zdraví a stateční dokázati mohli. Za to konečně pak trpěti musí jich potomci. Tako-

Tělo 18letého mladíka který od 16. roku svého pilně a pravidelně se cvičil.

vý otec pak zajisté že nespodí zdravého a silného syna a nedostane-li se tomuto konečně dostatečného cvičení, aby pravidelně své tělo vyvínoval a silil, stane se v mladých letech již rovněž tak slabým, neudrživým a k nemocem náchylným, jako jeho otec.

Dělníci stížení jsou tím samým osudem. Na příklad vezmeme řemeslníky, kteří mají těžkou práci. Mladík takový obyčejně říká: „Já se dost na cvičím za celý den a nepotřebuji se cvičit jinde.“ Však práce jeho nemůže zvnáa býti cvičením. Kovář na př. pracuje velmi těžce, ale vždy má pravou ruku silnější nežli levou a pravidelně má slabé nohy. Je-li však silný v nohou, není to zajisté následek jeho práce. Kamenníci též mají sílu v pravé ruce mnohem větší nežli v levé, jelikož neustále zvedají ní těžkou palici.

A tak ať vezmeme řemeslo jakékoli, žádné neposkytuje takového zaměstnání, aby veškeré svaly člověk zaměstnal a nejvíce pak u všech zůstávají zanedbány — prsa, to nejdůležitější. Jak svrchu praveno, chuť k jídlu dostaví se ovšem po těžké práci, nieméně to nečiní z něho člověka souměrného, jakým by každý měl býti.

Každý dělník, který stále den ode dne zaměstnává jednu a ty samé části těla, které zmohutní, kdežto ostatní úplně zakrní, jest vždy náchylným k nemocem.

O dělnících lehceji zaměstnaných netřeba se mi ani zmiňovati, kterak by jim několik těch hodin tělocviku věnovaných posloužilo, kdežto těžce pracující síli pouze na jistých místech a tím celému tělu se ovšem též málo poslouží. Má-li býti člověk úplně zdravý, musí hleděti, by veškeré části jeho těla zaměstnával, je silil a to možno docíliti jen pěstováním tělocviku.

A naše matky? Z většiny pochází z té samé třídy — třídy dělnické. Chyby veškeré a nedostatky rodičů zdědí ony též. Ony z chudší třídy pošle pracují sice, však pracují mnohdy příliš a též zaměstnávají jen jisté údy těla, bydlí v tmavých a špatně provětrávaných bytech. Bohatší pak mnohdy nepracují docela nic a tak, ač mnohdy třeba pocházejí ze silných rodičů, jsou přec en slabé. Je-li silný, souměrně vyvinutý muž zvláště, což teprv taková žena! Jen ptejte se lékařů a ti vám podají o tom svědectví to nejlepší.

Zejména ženy americké jsou náramně úzkostlivy mají-li vykonati nějaký kus obtížnější práce. Slečinka americká nechce ani uvěřiti, že jsou dívky neb ženy, které ujdou od pěti do desíti mil. aniž by byly nějak unaveny. Mnohé americké naše a české slečinky by to odstonaly. Dány kanadské i anglické činí si takové procházky každodenní neb vědí, jaký blahodárný účinek to pro ně má. Pro většinu dívek našich jest praní, žehlení, příliš namáhavé — ony jsou sto něco podobného odstonat a kdyby ta dívka jen dva roky věnovala se pravidelnému tělocviku, ani by jí ve snu nikdy nenapadlo, že v domácí práci jest vůbec jakéhosi namáhání třeba.

Přemýšlí-li člověk o tom všem, nemůže se ani dost nadiviti, proč že většina lidí tak lhostejně odevzdává se svému osudu, kdežto lehká pomoc se jim zde naskytuje. Jsme-li slabí, zůstaneme slabými — máme-li nějaké vady, jimž by se dalo cvičením odpomoci, nechme si vady ty, kdo pak se bude „lámat“.

SOKOL AMERICKÝ.
Organ Sokolstva Česko-Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Předplatné pro členy na rok 50ctů.
Předplatné pro nečleny na rok \$1.00.

Adresa: Sokol Americký, 463 S. Canal St.

Vychází 15. každého měsíce.

Chicago, Ill., dne 15. ledna, 1884.

Mužem buď.

KDYŽ mužem jsi, tož mužem buď!
Ne loutkou křehkou ku zmaru,
již osud strká sem a tam
po zvůli své a rozmaru.

Bojácným psem ten osud jest,
jenž štěká sic však uteče,
jak zostra se naň podíváš,
nuž, nedej se mu člověče!

Když mužem jsi, tož mužem buď!
však nehlásej to bez příčin, —
neb výmluvnější než Demosthén
to zjeví, věř, tvůj smělý čin!

Jak víchř mocný stav a boř
a mlč, když's věc svou vykonal,
vždyť také orgán umlká
když svoje dílo dokonal.

Když mužem jsi, tož mužem buď!
Měj zásady a víru měj:
a těchto braň a třeba-li
i krev svou za ně v oběť dej!

Radš stokrát zapři život svůj,
než abys zapřel sebe sám.
Ať život třeba utracen —
jen čest když ryzí zbude nám!

Když mužem jsi, tož mužem buď,
a neodvislost zachovej.
Za cenu světa celého
jen tento skvost si neprodej!

A pohrdej tím ničemou,
za sousto jenž svou prodá hruď ...
„Žebrákem — jen ne odvíslym!“
To mužné tvoje heslo buď!

Když mužem jsi, tož mužem buď!
Vždy hrdý, statný, ztužilý,
hoj, potom, věř tě nezdolá
ni člověk, ani osud zlý.

Buď sosnou, jižto bouře vztek
sic vyrvat může po kořen,
však čeho nikdy nemůže:
to shrbit její statný kmen.

PETROFI.

Společný cvičitel.

V posledním sjezdu sokolů usnešeno bylo, by zvolen byl společný cvičitel pro veškeré Jednoty naše. Společný cvičitel má mít za povinnost jezdit od jedné Jednoty k druhé, mezi nimi pravidelnější cvičení zavádět a spolky, kde toho i potřeba káže reorganisovati. Za služby své má dostati \$50 měsíčně a svobodnou jízdu.

Nastává otázka: jest cvičitele takového potřeba? Jest to nevyhnutelné, aby jednota sokolská podstoupila takových obětí? Na otázku tuto odpovídám: ano! Poměry mé nedovolují mi, bych ucházel se o čestný úřad tento, jak by-

lo žádáno. Pravím to proto jen, bych směl pronést slovo zde na tomto místě ve prospěch tohoto usnešení. Mnohé Jednoty, nazvíce ony pokročilejší a mocnější, ony, které mohou zaplatiti si cvičitele dobrého a vydržovati si jej na své vlastní výlohy, stavěly se proti tomuto usnešení. Volají: my jsme si vydržely cvičitele na naše vlastní útraty, nechť ostatní učiní taktéž! My nemůžeme platiti na jiné ještě!

Sokolové! Jsme členové jedné Jednoty? Dle vyjádření tohoto byl bych v pokušení věřiti, že tvoříme Jednotu jen dle jména — ve skutečnosti však nikoliv. Nechť pováží ony pokročilé jednoty naše, zda možno nám počítati na skvělou budoucnost celé Nár. Jednoty Sokolské, když tato sestáváti bude pouze z pěti silných a v tělocviku pokročilých Jednot, a ostatní necháme poneháhu hynout? Můžeme pak o sobě co o celku říci, že jdeme v před? Nekyne z toho prospěch veliký i oněm silnějším, když slabším ratolestím poskytně se příležitost k mocnějšímu se vyvinutí? A konečně, jsou ony Jednoty naše v menších městech, kde nemohou při té nejlepší vůli dostati dobrého cvičitele, jsou za těch okolností schopny k pokroku? Uvažte toto chladně, sokolové, a jsem jist že sami přijdete konečně k tomu náhledu, že to možno není. Ony silnější jsou zde proto, aby podporovaly slabší. Výmluva, že musíme na jinou Jednotu platit, zde nemá místa. Veškeré Jednoty jsou členy jednoho tělesa a hyneli kterýkoliv úd, hyně celek!

Kladou se námitky, že my co z většího dílu třída dělnická nejsme s to podstoupiti tak velkých obětí. Toť bezpodstatné! Padesát dolarů měsíčně činí dohromady šest set dolarů ročně. To jest, jako bychom vyplatili dvě úmrtní podpory. Jedná-li se o to, vyplatí se peníze beze všech námitek, sejdou se lehce, však má-li se částka věnovati k tomu účelu, aby se z oněch menších Jednot staly skutečné Jednoty Sokolské — to zdá se nám býti velikou obětí! V minulém roce vyplatilo se za jediné čtvrtletí přes pět úmrtních podpor. Za jediné čtvrtletí zemřelo nám více jak pět členů a my jsme vydali za tu dobu více jak — patnáct set dolarů! Ovšem tu a tam zehráno bylo, leč platilo se přec. Sokolové, vadí nám finální stav, abychom tento účel provedli? Nikoliv. Nechť veškeré Jednoty, ony venkovské zejména, jsou opatrnější při přijímání členstva, ať nehledí se na počet ale na to, jaké členy sbor ten má, ať připouští mezi sebe jen zdravý lid a naše úmrtí nebude tak četné. Známe jednotu, k nám se též hlásící, která řídí se

dle tohoto pravidla — a co Národní Jednota Sokolská stojí, nezemřel z jich středu ani jediný Sokol. Jednejme všichni tak a my pak můžeme cvičiteli našemu dáti sto dolarů a vydržovati jej beze všech obtíží stále! Nechť pak neklame se žádná z našich jednot tím domněním, že stojí již na výši pokroku, nechť nemýlí se tím, pakli někteří jednotlivci dovedou provádět obtížné výkony, že již tím vše jest vykonáno. Nám, sokolové, schází ještě mnoho! Nebylo mi dopřáno seznati osobně život a poměry sokolských jednot v Čechách, však pilným sledováním jich působnosti došel jsem k tomu náhledu, že nám schází mnoho, velmi mnoho, abychom jich dostihli. Tolik co se týče života národního. A co se tělocviku týče, stojíme asi k českým sokolům v tom samém poměru. Kolik napočítáme Jednot mezi námi, kde cvičí se všestranně tělocviku, kde pěstuje se pravidelně české názvosloví, kde zavedeno jest řádné a pravidelné cvičení pochodové? Řekněme, že takých jest málo a řekněme pravdu. Tyto nesrovnalosti urovnati má cvičitel a jsem přesvědčen, zvolíme-li schopného, že se mu to úplně podaří.

Na mé poslední cestě k Jednotám východním seznal jsem tento nedostatek a zároveň seznal jsem, s jakou láskou by všude cvičeno bylo, jen kdyby byl člověk, jenž postavil by se v čelo a junáky naše vedl! Práci by měl lehkou, neb vím, jak nadšeně přijímají naši mladí sokoláci každé dosti skrovné poučení, s jakou láskou chápou se všeho, co nového se jim okáže — a když my bychom vyslali pravého sokola a schopného cvičitele mezi ně, jak dlouho to bude trvati, než postaviti se budou moci Jednoty veškeré na stejný stupeň a pak společně silným proudem kráčet v před!

Konečně namítne se: kde vzíti toho sokola, kde vzíti takového cvičitele, který by se chtěl, neb mohl věnovati povolání tomuto? Odpovím vám na tuto otázku a ačkoliv vím, že nazvete mé ponavrnutí smělym, přece po důkladném přemýšlení seznáte, že jest to ta nejlepší cesta k provedení účelu našeho. Bylo by nejlépe, kdyby sokol ten nebyl členem žádné z našich Jednot. Němce si zvolit? Pro to nejsem, neboť ačkoliv bysme našli dosti dobrých cvičitelů, přec Němec nebude se nikdy tak starati o rozkvět českých Jednot. Druhé jest, že by zde opět chybělo české názvosloví. Dopišme my našemu spolubratru ve vlasti, náčelníku pražského sokola dru. Tyršovi, by doporučil nám sem nějakého schopného cviči-

tele a pravého sokola a výsledek jeho posláni, jsem jist, byl by překvapující! Jediná větší výloha byla by ona cesta přes oceán, však výsledky by daleko převážily ty největší oběti! Nejsem seznámen s poměry tamními, však myslím, že by se v Pražské, neb kterékoli Jednotě jiné našel mladý sokol, jenž třeba toužil by po seznání svobodné této země, i pro něho mělo by to cenu velikou. Tamní Jednoty sestávají z mladíků vzdělaných, inteligentních — a pro takového, ať jest to mladý spisovatel, ať malíř neb básník, ať řemeslník — bylo by seznání téměř celé Ameriky neocenitelným! Vždyť nebylo by třeba, by se zde trvale usadil; nechť po roce opět místo přijme aneb ne — toť jeho vůle! A že by nám br. Dr. Tyrš výpomoc v ohledu tomto neodepřel, jsem z předu již přesvědčen!

Sokolové! Vezměte ve vašich schůzích věc tuto v úvahu a podejte veřejně své náhledy o tom. Zejmena Výkonný Výbor vyzívám, by věc tu v uvážení vzal a bez odkladu jednal. Já pak chovám to přesvědčení, že vyplynul by z toho prospěch všem našim Jednotám!

Hlas z vlasti.

Jak známo jest Sokolům, všimáno jest v Čechách, zejména v Praze v poslední době více naší Jednoty americké než jak se až doposud dělo, z čehož zajisté jenom prospěch nám vyplynouti může; jak již na jiném místě pravím, jsme my sokolové česko-američtí dosud pouhými učenníky našich bratrů tam za mořem, kde myšlenka sokolská již po drahná leta pěstována jest. V čísle minulém činěna byla zmínka o našem listu, v následujícím čísle pak čteme toto:

„Na příští rok ustanoveno závodní cvičení v Chicagu a vypsána k tomu přebornická cvičení, jež veškerým jednotám již rok napřed oznámena byla. Opatření toto nemůžeme zcela schvalovati, neboť tím vyvine se v sokolstvu jakýsi druh závodníků ze řemesla, kteří udaným cvičením pohodlně za rok se naučí, ba lépe řičeno, oni cvičení ta „nadřou“ by o závodním cvičení se předstihnouti mohli. —

To však nesmí a nemůže býti účelem závodnického cvičení, ano má-li býti měřítkem pravé všeobecné činnosti a dospělosti členstva, musí se aspoň bez dlouhých příprav díti. Jinak stal by se tělocvik sportem, ve spolcích našich zavládla by jednostrannost, která by všeobecnému vývoji překážkou byla.“

Souhlasím z hloubi duše s bratrem pisatelem, však kdyby důkladněji seznámen byl s poměry našimi, musel by sám seznati, že tímto již učiněn jest značný krok ku předu.

Při založení Nár. Jednoty Sokolské v Americe cvičeno bylo úžasně nepravdivě, v ten čas nebyl skutečně nic

jiného nežli „sport“, neb cvičili jednotliví členové každý jen na svém „zamilovaném“ náčiní. Uvést vše v náležitý soulad a pravidelnost u Jednot, které jsou na sta mil od sebe vzdáleny, vyžaduje doba a k tomu ještě nedostává se sil: Při prvním cvičení závodním v New Yorku cvičil každý jaký výkon uměl nejlépe, a celý ten čas před tím necvičilo se nic, než každý svých pět výkonů na náčiní. Bylo to cvičení jak vidíváme v cirku. Jak to zlepšit? Aby členové cvičili se všestranně, usnešeno, by při příštím cvičení cvičitel z každého sboru převedl výkon, který všichni museli opakovati: I to se neosvědčilo, neb cvičení takové vyžadovalo mnoho času, tak že druhé cvičení v Detroit trvalo plně tři dny. Opětně mluveno o opravách a konečně přijat byl způsob cvičení zdejších jednot německých. Vypsáno 48 výkonů, na které musí se veškeri cvičenci připravovati, z nichž však pouze tři se před samým cvičením vylosují, ty zvolený předák ukáže a ti ostatní za ním následují. Na to následuje pouze jeden výkon volný pro každého. Tím domýšleli jsme se zavést mezi naše sokoly více školní cvičení; jest to nedostatečné, uznávám, ale nám rychleji pokračovati nelze. S radostí uchopili bysme se každého návrhu od našich bratrů v Čechách v ohledu tom, já však veškerou naději skládám v to, že Výkonný Výbor přijme návrh o společném cvičiteli v t. l. uveřejněný a že vyskytne se v staré vlasti mezi bratry statečný sokol, který nás navštíví a nás konečně přivede na cestu, po které pak bezpečně a rychleji v před kráčet budem. Na zdar!

Pěstování divadla.

Jednoty naše obraly si též za účel mimo tělocvik účel vzdělávací. To se chce dosíci pěstováním divadla a zpěvu. Uznávám, že jest to chvalitebné a mládeži prospěšné, pokud však nezanedbává se účel hlavní, totiž TĚLOCVIK! Má-li jednota tak obětavé členy, že vedle tělocviku ehtí se ještě věnovati účelům jmenovaným, jest dobře; když však se věnují úplně jen divadlu a tělocvičny k vůli tomu opouští, pak dovolím si prohlásiti to za škodné. Známe jednoty, které téměř každý měsíc, ano dokonce každých čtrnáct dní pořádají divadelní představení — cvičírny jich však navštěvuje nanejvýše 10 — 12 sokolů. A přec spolek ten čítá bez mála sto členů. Čím to jest? Mládež divadlo pěstující vymlouvá se, že pro spolek dost se n pracuje — spolek jeho výmluvy přijímá a tak se stává, že jsou to spolky sokolské pouze dle jména, ve skutečno-

sti jsou však pouze spolky dramatickými. Protož jakmile počne se hráti divadlo a zanedbává se tím tělocvik, zanechme divadla! Pěstuje-li se zpěv na úkor tělocviku, zanechme zpěvu! Ať každá jednota předplatí na všechny české časopisy a vyloží je ve svých cvičírnách k volnému nahlédnutí pro své členstvo a tím pro jich uvědomění učiní více, nežli celoročním pěstováním zpěvu a divadla. Pracujme všemožně k jednomu účeli a zanechme vedlejších!

Památník Sokola Pražského.

Sokolům našim bude jistě známo, že na oslavu dvacetiletého trvání první jednoty Sokolské v milé naší české vlasti vyjítí měl „Památník“, obsahující dějiny „Sokola Pražského“ od prvního jeho počátku. Pro veliký rával látky se vydání díla toho poněkud opozdilo a kniha, která měla obsahovati pouze 10 archů vzrostla na 20 archů, daleko přes 300 stran velikého oktávu. V této chvíli nachází se Památník již v rukou bratrů českých a i čtenáři naši mohou si ze životopisu zakladatele Sokolstva, slovutného dra. Miroslava Tyrše, utvořiti obraz, jakým duchem provanut jest Památník! Životopis ten napsán jest vzletným pérem dra. Edwarda Grégra, statečného zastance myšlenky sokolské a demokratické. Nepochybují, že dílo to, o kterém se v příštím čísle ještě zmíním, i u nás hojně odběratelů najde, tím více, an výnos věnován jest Sok. Pražskému. Pro dnes podotýkám jen, že kniha je skvěle vypravěna, obsahuje četné podobizny, vyobrazení, plány místností tělocvičných, ve zvláštní hudební příloze pochody sokolské, atd. Jsem jist, že ni u jediné Jednoty nebude scházeti valný počet členů, kteří by neobjednali si tuto neocenitelnou knihu, v které zahrnuty jsou práce našich nejvýtečnějších sil!

Výkonný Výbor.

Výkonný Výbor tedy již po třetí jest v Chicagu. Chicagským jednotám opětně věnována důvěra na čtyry roky, aby řídily osudy celé Sokolské Jednoty. Jest jich svatou povinností, by důvěru v ně kladenou nezklamaly! Ať pracují — více, než jako doposud. Jednoty ať zvolí do Výboru Výkonného nejschopnější členy a ti v zasedání nechť zapomenou, že jsou členy té které Jednoty, nýbrž ať mají na paměti, že jim starati jest se o prospěch celku a ne jenom o Jednotu, ku kteréž náleží. Ať veškeré malichernosti odloží se stranou a nechť důvěra v Chicago složená není sklamána! —

Jak působí tělocvik.

Dvě stě studentů v Bewdoin College započalo pěstovati společně tělocvik pod dozorem dra. Sargenta. Cvičili 4 krát týdně a vždy jen půl hodiny. Po době šesti měsíců shledalo se, že pravidelným a stálým cvičením tím sesílili mladíci již dospělí, značně. Dolejší tabulka ukazuje, o mnoho li sesílili průměrně:

Na výšce nabyli průměrně.....	¼ palce
Váhy nabyli.....	2 libry
V prsou sesílili.....	1½ palce
Ruka v předloktí.....	¾ "
Ruka v záloktí.....	1 "
Šířka ramen vzrostla o.....	¾ "
V kyčlech sesílili o.....	2½ "
Tloušťka stehna vzrostla o.....	1½ "
Tloušťka lýtka o.....	¾ "

Pakli pravidelně pěstovaný tělocvik působí na mladého muže takto v krátké době šesti měsíců, jak vyvine se krásné a silné tělo každého pěstitele v době jednoho roku a i déle!

Drobnosti.

|| Littlewood v Anglii ušel (poklus nedovolen) v šesti dnech 531 mil.

|| Profesionální běhoun Chs. Rowell uběhl v New Yorku dne 27. února, 1882 za 24 hodin 150 mil a 395 yardů.

|| Nejrychlejším chodcem na světě jest dosud Londýňan W. Perkins, který ušel míli v 6 min. a 26 vteřinách.

|| Nejvytrvalejším běhounem dosud jest Irčan Hazel, který uběhl za 6 dní 600 mil v New Yorku před třemi roky.

|| James Smith, který nyní zastává místo trainera ušel v roce 1869 v devíti hodinách 50 mil. Poklus v zápasu tom nebyl dovolen.

|| John Meagher ušel krokem, tak zvaným „heel and toe“, kde nesmí nohy v kolenu ohýbat, 5 mil za 36 minut a 8 vteřin.

|| Když odbyván byl zápas mezi anglickými athlety v Chester, Anglie, skočil jistý John Howard s rozběhem a za pomoci 5 liberních činek dálku 29 stop.

|| Nejsilnějším athletem Ameriky jest jistý J. M. Cannon, který při veřejném cvičení v Cincinnati, O., pořádaném dne 6. ledna 1873, vyzvedl 1.520 liber.

|| J. F. Baker, člen New-Yorského Manhattan Athletic Clubu uběhl s překážkami 50 yardů v 5 vteřinách. Při běhu tom přeskočiti musel tři tyče, 2½ stopy zvýšené.

|| V Chicagu ujel dne 4. ledna jistý mladík na bruslích 5 mil za 26 minut. Rychlost to věru úžasná, za čež prohlášen byl za „prvního“ neboli „Championa“ státu Illinois.

|| Nejrychlejším veslařem americkým jest dnešním dnem bostonský G. Hosmer. Urazil tři míle s navrácením se na své první místo v 20 minutách a 3 vteřinách, což nedokázal ani dosavadní „Champion“ Hanlan.

|| Dne 3. října 1879 při veřejném cvičení v Romeo, Mich., skočil jistý Hamilton bez rozběhu za pomoci malých činek 14 stop a pět coulů dálky. Dosud jej žádný v tomto nepředčil, ač se o to pokusili ti nejlepší turneři.

|| Při veřejném cvičení v Californii vzepřel jeden americký athlet činku 50 liber těžkou 85 krát a ihned prohlášen byl co „Champion of the World.“ Co by asi řekli američtí atleti, kdyby se jim sdělilo, že člen pražského Sokola při nedávném cvičení (nemylím-li se byl to sokol Čupr) vyzvedl činku té samé tíže 100 krát!

|| Při nedávném veřejném cvičení Č. A Sokola v Chicagu, provedl jeden spoluúčinkující anglický athlet výkon na bradlech, který možno vřaditi mezi nejobtížnější. Učinil stoj o rukou na na jedné žerdi, z které prudkým odrazem rukou skočil na druhou žerď opět do stoje o rukou. Mladík ten prováděl výkony velmi obtížné, však nedbal zcela na pravidelné držení těla. Při známé vycvičenosti některých našich sokolů, mohl by i v české cvičirně výkon ten proveden býti a sice ještě mnohem úhledněji.

Hlídky.

* K velkolepým plesům maškarním připravují se téměř veškeré spolky sokolské.

* Jednota baltimorská a wilberská objednaly si skrze pořadatele t. l. nové koně pro své cvičirny.

* Veřejné cvičení žáků pořádal Č. A Sokol v Chicagu, dne 31. prosince. Žáci jsou velmi pokročili a slibují býti někdy dobrými Sokoly.

* O místo pořadatele přihlásilo se dosti sokolů; důkaz, že máme mezi námi značný počet schopných sil — zda nechají o sobě nyní i na dále vědět?

* Se všech stran dochází zprávy o činnosti sokolských sborů v pořádání divadel a plesů. Jest to hezké — však co pak dělá hlavní účel náš — tělocvik?

* Veškeré sokoly upozorňují na článek „Památník Sokola Pražského“ Dokažme hojnou objednávkou, že žijem přec a že toužíme po poučení, jakého se nám v památníku tom dostane!

* Možno směle říci, že nynější Výkonný Výbor sestává z nejschopnějších sokolů; veškeré sbory vyslaly v těleso to svůj výkvět. Mužové v nynějším V.

Vyb. jsou nám zárukou, že osudy Jednoty budou řídit spravedlivě, nestranně a ku prospěchu všech.

* Zdali pak přec naši sokolové si přivyknou na to, by ve svých cvičeních mluvili — česky! Býti v české cvičirně, mezi českou omladinou a neslyšeti nic než lámanou angličtinu, jest mírně řečeno odpuzující a skutečného sokola spíše to odlučuje, nežli aby jej vábilo tam někdy si zaeviditi.

* K díkům zavázal si veškeré sokolstvo české snaživý a nadavý mladík pan Ferdinand Otradovec, který z ochoty nakreslil pro list náš překrásné ohlavení, kterým se nyní honosíme. Jeliž žádná odměna za práci svou nepožaduje, nechť aspoň přijme srdečný dík který mu tímto vzdávám jménem celého sokolstva česko-amerického!

* Nejlepší cvičirnou nyní honositi se může bez odporu Česko-Americký Sokol v Chicagu. Místnost jest vysoká, prostranná, dosti rozmanitým náčiním opatřená. Hrazda připevněna jest ku stropu, tak že na zemi neubírá nikterak místa, což jest velmi praktické. Při takovém počtu členů a tak pěkné cvičirně jest se věru co diviti, jak malý počet činného členstva se tam schází.

* Muž jenž nosí na sobě sokolskou kazajku, muž, který při každé příležitosti hotov jest volati do unavení „Sláva a Na zdar!“ sokolské věci, muž jenž třeba ty nejobtížnější výkony provádí, nemá ještě práva říci „jsem Sokol!“ Každý sokol má býti ryzá a přímá povaha, bez bázně vystupovati a hájiti pravdu a ne věnovati se tajemným šmejdům, jež připomínají nám naše pány politikáře, ovšem jen v malém! Buďme Sokoly!

* Přeborné cvičení se blíží a Výk. Výbor již započítí měl by činnost v přípravách. Amerikáné pochybují, že my jsme s to v této cizí zemi udržeti takovou organizaci, jak se pisatel sám byl přesvědčil; nuže dokažme čeho jsme my schopni! Výbor zvolený měl by veškeré síly napnouti k získání budovy výstavní, z mnoha příčin, nejhlavnější ale jest, že tam cvičení naše navštíví velký počet Amerikánů, anať jest to nejoblíbenější místnost Chicaga a pak jest velice rozsáhlá. Nechať cvičení přeborné není slavností jenom sokolskou — ať vynaloží se vše, by byla to velkolepá ovace národní.

Milodary

pro vdovu paní Martinkovou:

Tělocv. Jedn. Sokol, Chicago	\$10.00
Tělocv. edn. Sokol, Wilber	5.00
	\$15.00
Jmenem Výk. Vyb. o další dárky žádá	
Jednatel.	

DOPISY.

Milwaukee 16. října 1883.

Ct. Nár. Jed. Sok. v Chicago, Ill.

Podávám zprávu dle usnešení 11. října sborem Věr. Br. Sokol týkající se cestujícího cvičitele, že nepřijímáme to, neb jest nemožno takovéto velké výlohy vydržovati a bylo by to příčinou velké ztráty údů. Žádáme Nár. Jednotu, by se věc tato nějak jinak zřídila, při menších výlohách, neb chceme vždy pracovat pro dobro Jednoty. Toto však jest nemožno vydržovati mezi námi dělníky. Jsme nuceni protestovati proti takovému uzavření a žádáme, by toto uveřejněno bylo a věc změněna byla.

A. Pitner, V. Kubálek taj.

(Pozn. jednatel.) Bylo mi dne 8. pros. nloženo dopis tento uveřejnit s poznámkou, že přání na změnu uzavření sjezdu vyhovět nemožno.

New York 13. pros. 1883.

Kdo ještě nevěděl—neví, že dívčího těl. sboru v našem kruhu stává, mohl se o tom snadno přesvědčiti v sobotu dne 8. prosince, při pořádání plesu na oslavu jednorozčího trvání dívčího tělocvičného sboru v New Yorku. Ano, stává ho—a jakého, nyní má již budoucnost zabezpečenou, půdu pod sebou pevnou; můžeme býti hrdi na tento sbor, na úspěch jeho za tak krátký čas; před rokem malý hlouček uvědomělých našich dívčin pracoval pro tuto vznešenou myšlenku a ejhle, za rok vzrostl na 40—ano 40 sokolek čítá nyní zdejší dívčí sbor, úspěch to znamenitý a chválihodný, povážíme-li, že musí sokolky pracovat proti předsudku, jakýž mezi naším slabším pohlavím, co se tělocviku týče, panuje. Naše Sokolky podaly za ten krátký čas důkaz, s jakou pílí a láskou se věnovaly naší slavné věci, našemu hlavnímu účeli. Jen pokračujte vzorně dále, neb máte ještě velkou namáhavou práci před sebou, povzbuzovat totiž své družky, by tak jako vy i ony uznaly tělocvik za jeden z hlavních účelů člověčenstva, obzvláště ve velkých městech, v tom dusném vzduchu, obzvláště mezi námi, ani jsme nazvíce zaměstnání při práci, vyžadující malého, skoro žádného pohybu. Ano, milé Sokolky, pracujte s námi společně abychom jednou proklestili tělocviku cestu do našich veřejných škol, kde je toho nejvíce zapotřebí; vždyť v Evropě v té zpátečnické zemi se již to dávno stalo, co zatím v naší nové vlasti, v té svobodné Americe, jest tělocvik takřka popelkou, protože mějme hlavně na zřeteli, dopomoci tělocviku k úplnému právu, aby naše pokolení bylo nejen na dučku, nýbrž i na těle zdravo a silno!

Co se pořádaného plesu týče, myslím, že zůstane každému přítomnému na vždy milou úpomínkou, neboť byla to v pravém smyslu slova zábava sokolská a upřímná, každý se bavil nenuceně, čas ubíhal rychle, tak že každý nerad opouštěl naši národní místnost. Sokolky mohou býti hrdy na svou první zábavu, která, ač nebyla obecnostem tak podporována, jak měla býti, — ano ani sokoly samými (bylo nás ze 170 jen asi 60 a to jenom asi 30 v stejnokroji) přece mohou býti úplně spokojeny s úspěchem dosaženým, že totiž připravily účastníkům večer příjemný, jakéhož při zábavách, obecnostem přeplněných, nemožno zažiti. Především všechna čest pořádajícímu výboru ačkoliv všechny Sokolky svou hřívnou přispívaly, aby byla zábava provedena i v tom nejmenším vzorně; šťastnou myšlenkou nazvati lze, že všechny Sokolky byly stejně bíle ustrojeny; již ten pohled na jich řadu vábil neodolatelně, to myslím cítili všichni přítomní Sokolové. V 9 hodin, v čas to dostavení se naší Těl. Jednoty (jediného spolku, jenž se dostavil co těleso, mimo asi 6. členné deputace zdejších česko-amer. střelců), byla zahájena vlastní zábava. Předsedkyně sl. Pavlina Vinšova oslovila přiměřenou, vřelou řečí přítomné předsedy, po pochodu pak proveden rej našemi bujarými Sokolkami, v skutku vzorně, za což především zasluluje první zmínku jich náčelnice sl. Růžičkova. Mezi tím co Sokolky v jedné řadě a my Sokolové naproti v druhé řadě jsme stáli, přednesla slečna Anna Vinšova vzletný proslov, povzbuzující své družky k vytrvalosti a svornosti a nás pak Sokoly ku pomoci; věru lepší řečníci si nemohl dívčí sbor zvoliti, neboť sl. má znamenitou výřečnost a paměť. Po proslovu rozproudila se nenucená taneční zábava, Sokolky se nedaly zahanbiti a Sokolové teprve ne—všechno vířilo v kole o přítrž a jak jsem již pravil až do bílého rána, Nuž drahé, milé Sokolky, jen stále svorně takto pokračujte a zajisté doděláte se za rok zase znamenitého pokroku, k čemuž vám přeje mnoho zdaru S. V.

Chicago 10. ledna. 1884.

Ct. Sokole!

Dovol bych na úsvitě nového roku několik řádků podal veřejnosti naší sokolské i mimo kruh náš, aby zalehla veselá zpráva hned na počátku roku a stala se věstitelkou upřímné činnosti a vzájemnosti ku prospěchu národnosti naší. Jak ti povědomo, čítá sbor náš přes padesát členů, nazvíce dosti činných to sokolů, jež všemožně hledí

jak ve cvičirně tak i ve veřejném životě, by sokolstvo stalo se v skutku předákem v národním našem snažení. Těší mne, že símě jež jsem zaséval při zakládání sboru Sokola Čechie, konečně přec vyrazilo své stonky na venek a majíc základ pečlivě upravený předními jeho členy, sílí a má se k životu; kěz jen bují, aby vrostlo u veliký strom, nesoucí hojného ovoce. Dosud byli jsme dle možnosti činnými v cvičirně a občas též pořádali jsme divadelní představení, připravujíc tím Čeststvu na této naší straně ušlechtilou zábavu a sboru pak mimo to pomozeno tím také hmotně. Občanstvo vidouc, že Sokolové stojí v svém daném slibu, býti sborem národním, lne pak k náms láskou i důvěrou. Životní tato naše síla přinesla nám však též i jiného dobra. Jak ti povědomo, jest na této straně též pěvecký sbor Lumír, nuže tento sbor má je též národní vzdělání na péči své a vida že by ve spojení více zmohl, spojil se sborem naším a členové oni, jež tvořiti budou zvláštní pěveckou četou, budou i na dále pěstiti krásný náš zpěv. Očekávám, že spojení toto opět přileje více života do řady naší. Přijmutí tohoto členstva stane se v neděli dne 20. ledna t. r. ráno o 9. hodině. Ten samý den dopoledne máme přehlídku výroční abychom zjistili si stenokroj a utvořili nové čty; protož bude den ten velice oživený. Chceme novou naši četou pěveckou důstojně uvítati a za tím účelem dovoluji si zváti veškeré členstvo zdejších Jednot k hojně návštěvě do schůze té, aby sdíleli radost tu s námi, hlavně očekávám, že neopomenou se dostaviti náčelníci a cvičitelové. Uvidím, jak mnoho jim záleží na dobré pověsti co sokolů a jak dbáti budou upřímné snahy naší a povznesení našeho sokolstva vůbec. Nuže, bratří Sokolové, zvu vás a očekáváme že tajemníci dopis tento ve schůzích sborů svých předloží k jednání a těším se na příznivý výsledek. Na zdar! Aug. Volenský,

náčelník Těl. Jedn. Sok. Čechie.

Sokolům dopisovatelům

sloužíš k vědomí, by veškeré listy, které jen pro časopis jsou určeny, adresovali na pořadatele, jehož adresa zní: Josef Čermák, 463 South Canal St., Chicago Ill. Dopisy musí dojiti do dne 5., mají-li ještě býti uveřejněny.

Ct. vyslancům posledního sjezdu.

SOKOLOVÉ! Přijměte srdečný můj dík za pozornost darem vašim mi věnovanou, darem to, jenž po celý život můj zůstane mi drahou upomínkou na přátelství vaše. Bude mi zároveň stálou pobídkou k činnosti na společné dráze naší.

Na zdar! J. B. Bělohorský.

Mimořádná schůze Výkon. Výboru.

(Dne 3. listop. 1883.)

Schůzi zahájil náměstek starostův s. F. Lajer. Nepřítomní v této schůzi byli sokolové Bělohradský, Jandus a Uhlíř. Náměstek vyzval sok. Volenského by četl zápisky posledního sjezdu, což tento učinil za výpomoci sokola Tomka. Po přečtení zápisů jednáno o tisku Sokola Amerického a čteny nabídky pp. A. Nováka z Milwaukee na \$21.00 J. V. Matějka z Chicago 21.75 a J. J. Beneše z Chicago na \$21.00 za tisíc výtisků. Dle usnešení sjezdu zadána práce J. J. Benešovi. Záruka jeho, že bude list dle smlouvy tisknouti ustanovena na \$300 kterouž má složit před přijetím práce. Schůze pak ukončena. Na zdar! A. Volenský, taj.

Právy výkonů

pro cvičení přehorné.

Hrazda:

Výkon 5., kde stojí: „Odbočmo v pravo do visu, předknihem vzklopno atd“ stůž, „Odbočmo v pravo do vznosu, z vznosmo vzklopno atd“.

Bradla:

Výk 10. pro obtížnost jest nahrazen jiným a sice: Roznožmo do bradel, v klik, ručkování obouře do podporu uprostřed bradel, z podporu ručkování v klik na konci bradel. Z kliku do podporu a knihem roznožmo seskok.

Kůň na šel.

Výkon 7. místo levým, stůž pravým bokem ke koni.

Kůň na šíř.

Výkon 2. Stůž slove „madlo“ místo „žerd“.

Výkon 11. Stůž: Výšvih únožmo v pravo, roznožit, do sedu uprostřed madel, pravá na zadní, levá na přední straně koně, střih přes levé madlo atd.

Při všech výkonech na hrazdě, které počínají vzepřením vzklopno, provedeny jsou knihem

Resoluce

se dne 2 listopadu, 1883. Jest mi uloženo Výk. Výborem oznámiti veřejně uzavření téhož, jenž zní následovně: My, dnešního dne shromáždění úředníci a zástupci N. J. S. prohlašujeme tvrzení sok. A. Nováka, jenž podezřívá našeho soudruha sokola Aug. Volenského, jako by se byl tento jinými snahami jak čistě sokolskými zanášel na sjezdu baltimorském, za urážku jemu učiněnou naprosto nezasloužené.

Uzavření toto slouží sokolu Volenskému zadostiučinění a budiž jemu

zárukou uznání jeho zásluh o Sokolstvo N. J. S., jež si vydobí a přátelství našeho. Jmenem Výkoného Výboru se sokolským Na zdar! J. Hájek, jednatel

Sokolové vyslanci.

Uloženo mi Výk. Výb. vysloviti vám vřelé díky za dekorování našeho starosty. Přijměte tedy díky i vděčnost naší. Jmenem Výk. Výboru se sokolským „Na zdar!“ Jindř. Hájek, jedn.

Výsledek voleb.

§ Těl. Jedn. Sokol zvolila sobě ve výroční schůzi odbyvané dne 27. t. m. následující úřadky: Předseda Moritz Polaček, místopředseda Frant. Mencl, tajemník F. R. Loudl, účetník J. Hájek, pokladník Kašpar Černý, výbor správní: Jan Hlávka a Jan Bílek, praporečníci: pro prapor český J. Ploužek a pro americký prapor M. Friček, knihovník F. B. Zdrůbek, náčelník J. Jurka, 2. cvičitel Em. Hambacher, jednatel Jos. Kostner, do Výk. Výboru N. J. S.: Jindřich Hájek a M. Poláček, kvadrobník Jos. Budil, rekvisitor V. Sýkora, dekorační mistr M. Friček pomocník dekoračního mistra V. Kús.

§ V celoroční schůzi Plzeňského Sokola zvoleni následující úřadníci: Předseda Fr. R. Lajer, místopředs. Jan Raisler, tajemník J. Jan Beneš, účetník Fr. Matějka, pokl. Ant. Kozel; Správní výbor: R. Jandus, J. Pecha, R. A. Kvítek. Zástupci do Výk. Výboru F. Lajer, F. Tomek. Knihovník F. Tomek. Náčelník J. Čermák, místonáčelník J. Sršeň, praporečník, V. Červený; jednatel pro Výk. Výbor J. Pecha.

Zprávy náčelníků.

Čes.-Am. Sokol, Chicago, 3. čtvrtletí. Za měsíc červenec cvičeno ve 2 četách o 8 členech, srpen 2 čet., 7 čl., září 2 čet. 10 čl. Žáků cvičeno 34. Nejlépe cvičeno na bradlech a koni. Pořadové cvičení se neobdávalo žádné. J. Novotný, nác.

Těl. Jedn. Sokol, Chicago, za 4. čtvrtl. Říjen 1 četa, 6 čl. Listopad 1 četa, 8 čl. Prosinec 1 četa, 7 členů. Žáků cvičeno 28. Nejlépe cvičeno na koni a bradlech. Pochodové cvičení odbyváno nebylo žádné. Jos. Jurka, náčelník.

Česko Am. Sokol, Chicago, za 4. čtvrtl. Říjen 2 čety, 10 členů, listop. 2 čety 9 čl. prosinec 2 čety, 8 čl. Žáků 51. Nejlépe cvičeno na bradlech, koni a prostocvik. Pochodové cvičení se neobdávalo žádné. Ján Novotný, náčelník.

Těl. Jedn. Tyrš, Cedar Rapids. Cvičeno v 1. četě o 8 členech, žáků cvičeno 6. V měsíci listopadu cvičeno na bradlech, hrazdě a něco kůň na šíř. Nejlépe cvičeno na bradlech. J. Egermayer, nác.

Těl. Jedn. Sokol, Wilber. Cvičeno v 1. četě o 9 členech. Cvičení odbyváno za měsíc říjen 10, listopad 6, (jedno veřejné) prosinec 4. Nejlépe cvičeno na hrazdě, méně na bradlech. J. Bartoš, nác.

Pozn. Číslo toto opozdilo se o několik dní, jelikož až dne 5. ledna dozvěděl se pořadatel o svém zvolení a tudíž nebylo možno v tak krátké době se připravit. Všem sborům zasílám 1. čísla v ce, by členové rozšířili je i mimo sborů. — Veškeré dopisy týkající se jen Výk. Výboru, ať adresují se jako dosud na jednatele Jindřicha Hájka.

Vyloučení údové.

III. čtvrtletí.

T. J. Sokol, New York: Jos. Kruliš, pro neplacení.

Č. A. Sokol, Chicago: Jan Churaň pro neplacení.

T. J. Sokol, Chicago: Jos. Hausner, pro neplacení.

Budivoj, Detroit: Fr. Ptáček a K. Písek. Příčina neudána.

Čechie, Chicago: Jan Rousek a Jan Šabatka, pro neplacení.

Plzeňský Sokol: Jan Řezba o Bedř. Příhoda, pro neplacení.

Čech, Cleveland, K. Štědrónský, M. Dvořák, F. Vaněk, T. Šandera, pro neplacení.

Věrní Br. Sokol, Milwaukee: Jos. Hejtmánek, Fr. Novák, Hordek Jan, F. Eisler, Frant. Hejra, Salomon Vainer, pro neplacení.

Č. A. Sokol Braidwood: Jan Smát, Josef Fedrlík, pro neplacení.

T. J. Sokol, Wilber: Jiří Rybín pro neplacení.

IV. čtvrtletí.

T. J. Sokol, New York: A. Turek pro neplacení.

Č. A. Sokol: Jos. Fučík, V. Vaňourek, A. Novotný, F. Šrédl, M. Vaněček, J. Štefek, F. Rippl, L. Nový, J. Novák.

Č. A. Sokol Braidwood: A. Rott a V. Sigler, pro neplacení.

Oprava: T. J. Sokol v Omaha, Neb. vyloučen byl Jos. Houfek; jelikož však u jmenované Jednoty nikdy žádný Houfek N. J. S. oznámen nebyl, nemohl jsem jej mezi vyloučené údy vřaditi a anto Josef Rousek bylo mu nejpodobnější, a zároveň i leta (19) se srovnávala, věřil jsem, že to na místě Houfek Rousek jest a tedy omylem byl Rousek mezi vyloučenými, což tímto k žádosti dotýčné jednoty opravuji. Jednatel.

Počet členstva

u Jednot náležejících k Nár. J. Sokolské.

JMÉNO JEDNOTY:	člů	cvič.
Těl. Jednota Sokol v New Yorku.....	164	?
Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.....	86	8
Těl. Jednota Sokol v Chicago, Ill.....	76	7
Sokolská Jedn. Blesk v Baltimore, Md.....	88	?
Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids, Iowa	48	?
Těl. Jed. Budivoj v Detroit, Mich.....	59	?
Těl. Jed. Sokol Clevelandský, Cleveland, O.	21	?
Česko Amer. Sokol v Kewaunee, Wis.....	19	?
Těl. T. Čechie v Chicago Ill.....	48	?
Těl. Jed. Plzeňský Sokol v Chicago, Ill.....	74	?
Těl. Jedn. Čech v Cleveland, Ohio.....	71	?
T. J. V. B. Sokol v Milwaukee, Wis.....	77	?
Těl. Jed. Sokol v Omaha Neb.....	42	?
Česko Am. Sokol v Braidwood, Ill.....	26	?
Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisani.....	19	?
Těl. J. Sokol ve Wilber, Neb.....	26	9

Žádám veškeré Jednoty o rychlé zaslání zpráv, jakož i počtu činného členstva, totiž kolik jich skutečně cvičí. Necht' neobtěžují si pp. jednatele počet přistoupilých neb odstoupilých členů udati, by stále počet ten byl správný.